

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

We gaan nu naar het zesde punt van de zeven punten dat ik u wil geven uit Openbaring, waaruit wij duidelijk uit de Schrift leren, dat wij hier met de Gemeente van Overwinnaars te doen hebben.

Het zesde punt. Daar zien wij, dat de vier levende wezens en de vier en twintig oudsten, samen de ware aanbidders zijn van die ene waarachtige God.

Als wij Openb. 4 openslaan, dan vinden wij in het laatste van vers 8b: *“en zij hadden dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige, die was en die is en die komt”*.

Dat roepen de vier levende wezens. Let u op wat er staat: *“zij hebben dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig”*, d.w.z. hun gehele leven is er op gericht om de ware God te aanbidden en Hem alleen de eer te brengen.

Dat is niet zo op te vatten, dat zij dat voortdurend zeggen, maar dat het hier gaat om de innerlijke instelling van hun leven, dat alleen daarop gericht is, dat in al hun spreken en doen God verheerlijkt wordt en dat God tot Zijn eer komt.

En dan staat er verder: *“En wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dankzegging zullen brengen aan Hem, die op de Troon gezeten is en tot in alle eeuwigheden leeft, zullen de vierentwintig oudsten zich nederwerpen voor Hem, die op de Troon gezeten is en Hem aanbidden, die tot in alle eeuwigheden leeft, en zij zullen hun kronen voor de Troon werpen, zeggende: Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want Gij hebt alles geschapen, en om Uw wil was het en werd het geschapen”*.

Wat heeft de Here Jezus over Zijn eigen leven moeten zeggen? Dat Hij niet gekomen is voor Zijn eigen eer, maar om de wil van Zijn Vader te doen en de eer van de Vader in alles te zoeken. En Zijn ware Gemeente zal datzelfde leven hebben van Hem. Zoals de Here Jezus dat ene grote hoofddoel in Zijn leven heeft, opdat Zijn God en Vader verheerlijkt zal worden en al de eer zal krijgen en Hij daarom ook geheel de wil des Vaders doet.

Zo zal ook de Gemeente van overwinnaars dat doen. En de Here Jezus zegt Zelf hierover in Joh. 4:22-23a tot de Samaritaanse vrouw: *“Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; maar de ure komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders”*.

Ja, dat is de Gemeente, die de Vader zoekt, de ecclesia. Daarom zien wij, dat, als straks die ware Gemeente vergaderd wordt, zij dag noch nacht rust hebben, d.w.z. dat hun hele leven er op ingesteld is, om die waarachtige God alle eer en alle heerlijkheid en aanbidding te brengen.

En Openb. 19:4 zegt: *“En de vier en twintig oudsten en de vier dieren wierpen zich neder en aanbaden God”*. Hier zien wij dus de ware aanbidders, die de Here nu zoekt. Behoren wij daarbij?

Wat zoeken wij met ons hart en leven? Gaat het ons om de eer van God en de heerlijkheid van het Lam, dat in alles centraal moet staan? Of zoeken wij eer voor ons zelf, voor onze leer en ons dogma van ons kerksysteem, van onze groep of kring?

Wel moeten wij hierbij opmerken, dat niet altijd de vierentwintig oudsten als eerste genoemd worden, maar ook wel de vier levende wezens, dus net andersom, maar in rangorde blijven zij hetzelfde. De één is niet meer of minder dan de ander. Maar zij zijn allemaal broeders, en één is hun Heer en zij hebben één God en Vader.

Wel hebben zij ieder een eigen dienst en functie, maar zij hebben één zelfde heerlijkheid en allen zitten in diezelfde Troon.

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Nu krijgen we nog het laatste, het zevende punt en dat is een heel belangrijk punt. De vierentwintig oudsten en de vier levende wezens worden samen het eerst vermeld en genoemd in Openb. 4, en wel direct, nadat de Gemeente van overwinnaars is binnen gegaan.

M.a.w. als door de Here Jezus de Gemeente van overwinnaars, van de eerstelingen van de aarde opgenomen is en zij ingegaan is door die geopende deur, dan ziet Johannes hen als vierentwintig oudsten en de vier levende wezens. Dat is heel duidelijk!

Dan ziet hij zo dus die verzamelde en vergaderde Gemeente. En dat blijft zo tot Openb. 19:4, waar zij samen voor het laatst genoemd worden. En dat heeft een grote betekenis!

Waarom worden zij dan niet meer genoemd na Openb. 19:4? Wel, het volgende vers verklaart het zelf. Want dan ziet Johannes hen als: de vrouw des Lams.

Dan is hun gerichtstaak in zoverre voleindigd en dan openbaart die Gemeente zich als de vrouw van het Lam. Want van de "vrouw des Lams" horen wij niet eerder, maar na de opname zien wij haar eerst als die vierentwintig oudsten en de vier levende wezens om de Troon vergaderd.

Maar als de lossersakte verbroken is, waar zij deel aan nemen om die Troon; gaan zij zich gereed maken om met hun Heer terug te keren naar de aarde als de vrouw des Lams, die Hem volgt, waar Hij ook gaat.

Daarvan spreekt ook Openb.19:7b-8. *"Want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereed gemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen"*.

Ziet u de wonderbare zuiverheid van het Profetisch Woord, waarmee Hij ons dat tevoren laat verstaan! Want wij weten immers, dat de vrouw des Lams, nu nog de bruid des Lams is. In het Oude Testament wordt dat zo mooi afgeschaduwd door Ruth. Ruth is immers een heidense vrouw, een Moabitische; maar een heiden, die haar volk, haar afgoden en alles verlaat om te trekken naar het land van Israël. Want zij zegt: *"Uw volk is mijn volk, uw God is mijn God, en waar gij gaat, daar zal ik gaan"*.

Daar zien we de bruidsziel! En dan weten wij, hoe het met Ruth gaat. Zij wordt in aanraking gebracht met de lossers Boas, opdat zij straks de vrouw zal zijn van de grote Lossers van Israël, want uit die gemeenschap van Boas en Ruth, de heidense vrouw, zal de komende koning geboren worden en het koningschap voor Israël komen. Uit Boas en Ruth kwamen immers het geslacht van David.

Er kwam een ogenblik, toen de gehele oogst binnen was, de gersteoogst en de tarweoogst, dat Ruth naar de dorsvloer moest gaan om te liggen aan de voeten van de grote lossers. Zij was op dat moment nog niet zijn vrouw. Maar zij moest liggen aan zijn voeten, opdat de grote lossers komen zou in de poort van de stad.

Nog haalt de Heer de oogst binnen, verstaan wij dat? En zolang de oogst nog niet volledig binnen is, de oogst der eerstelingen, moet Ruth wachten als een geringe dienstmaagd achter de maaiers gaan; zij is niet in tel, ze is een verachte Moabitische vrouw, maar die geen heiden meer is en ook geen Jodin.

Zij is eigenlijk niets. En dat is de ware Gemeente. Zij zijn een Nieuw Testamentisch volk, een volk van de hemel. Maar als de oogst binnen is, zegt Naomi: *"zou ik voor u geen rust zoeken, opdat het u welga"?*

Ja, daar is een rust voor het volk van God! En dan moet Ruth zich baden en zalven en haar opperkleed aandoen. Ja, Gemeente, zorgt dat gij geheel gereinigd zijt door het badwater des Woords, gezalfd met de Heilige Geest, aangedaan met het kleed van Christus, om Hem te ontmoeten op de dorsvloer. Verstaat u dat?

Dan komt het moment, dat Boas gaat lossen en dan wordt Ruth zijn vrouw. Zo zien wij die Gemeente binnengaan.

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Die Troon is tevens de dorsvloer, want dan gaat de Heer dorsen. En na het dorsen, komt de Gemeente te voorschijn als de vrouw des Lams, om terug te keren naar diezelfde aarde, die haar veracht heeft, om die met Hem te bezitten en daarover als koningen te regeren.

We hebben nu zeven punten met elkaar besproken, waarin duidelijk uitkomt, dat de vierentwintig oudsten en de vier levende wezens bij elkaar horen en samen de gehele Gemeente zijn, die zich oplost in de vrouw van het Lam.

Maar toch is er een onderscheid. En dat is niet, dat de één meer is dan de ander, maar dat zij verschillende taken en functies hebben. Zo hebben de vierentwintig oudsten een profetische taak, een onderwijzende taak.

Dat vindt u duidelijk in het boek Openbaring. Maar de vier levende wezens hebben een handelende, werkzame en optredende taak, dat is het onderscheid. En dat is nu ook al. Niet iedereen is geroepen tot apostel, tot evangelist, tot leraar, tot herder, tot profeet, maar wel hebben wij allemaal een dienst te verrichten, een opdracht te vervullen. Wij willen dat met elkaar nog kort belichten.

Eerst de profetische leertaak van de vierentwintig oudsten. Wij vinden in Openb. 5:5, waar Johannes ging wenen, omdat er niemand gevonden werd om die rol te nemen; toen werd hij profetisch onderwezen door één uit de oudsten: *"En één uit de oudsten zeide tot mij: Ween niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen"*. Dit is een profetische onderwijzing en leertaak.

U vindt dit ook in Openb. 7:13-17, dan ziet Johannes een schare, die hij niet herkent. Hij kent alleen maar de Gemeente van overwinnaars en dan ziet hij nog een grotere schare, die daar achter komt. Dan wordt hem gevraagd:

"En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden".

Johannes wordt helemaal onderwezen, wie dat zijn en waarom zij deze heerlijkheid ontvangen. Dat is de taak van de oudsten. U vindt het in Openb. 11:16-17 waar de oudsten een wondere profetische leerrede houden: *"Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnendes levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen"*

Zij gaan dan een profetische onderwijzing geven en dat is hun opdracht.

Daarentegen treden de vier levende wezens handelend op. Dat kunnen wij zien in Openb. 4:8. *"En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels en waren rondom en van binnen vol ogen en zij hadden dag noch nacht rust"*. Hier hebt u de werkzamen, die dag noch nacht rust hebben. Ik moet denken aan werkbijen, die ook in en uit vliegen. Zo zal het ook zijn met hen zijn, die dag en nacht bezig zijn om het werk van God uit te voeren, vanuit de troon.

Leest u maar in Openb. 6:1. *"En ik zag, toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom!"* Zo gauw als het Lam deze zegels verder verbreekt, weten zij, wat zij moeten doen en dan treden zij op met het bevel: *"Kom!"*

Dan gaat er een geestelijke macht uit naar de aarde. Ook bij het tweede zegel zien wij het tweede levende wezen met een bevel komen, want zij zijn de uitvoerders van Zijn Goddelijke macht. En zo gaat het door in Openb. 6.

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Kijkt u nog eens even naar Openb. 17:7. Zij zijn altijd de uitvoerders en hebben een werkzame taak. Hier gaat het om de laatste zeven toornschalen, maar in Openb. 6 gaat het over de eerste zeven zegels. In Openb. 15:7 lezen wij: *"En een van de vier dieren (de vier levende wezens) gaf aan de zeven engelen zeven gouden schalen, vol van de gramschap van God"*.

Die zeven engelen des gericht ontvingen dus die laatste toornschalen uit de hand van de vier levende wezens. Zo delen zij mede in het gericht, maar zijn ook uitvoerders daarvan. Dat is de Gemeente in haar heerlijkheid, haar roeping en haar taak.

In verband hiermede wil ik u allereerst nog laten zien in Openb. 4:4. *"En rondom de troon waren vierentwintig tronen, en op die tronen waren vierentwintig oudsten gezeten"*.

De taak dus van die oudsten is om altijd een profetische leer en onderwijzing te geven. En dat doen zij in alle rust; vandaar dat wij hen zien zitten op tronen. Het zitten is een beeld van rust. En vanuit die plaats zijn zij toegerust om deze profetische leerboodschap te kunnen brengen.

Daarentegen zien wij, hoe de vier levende wezens, die dus onder de vier banieren of vaandels staan, geheel anders zijn toegerust. Zij hebben wel deel aan de troon, maar er wordt niet gesproken van zitten, want zij zijn steeds actief, klaar voor elke handeling, om elk werk direct te volbrengen.

Vandaar dat er in openb. 4:6a staat: *"En voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk. En midden in de troon en rondom de troon waren vier levende wezens"*.

Dan worden zij ons beschreven als volgt: "Ten eerste in 6b: *"vol ogen"*. Het oog is het zinnebeeld in de Schrift niet alleen om te zien, maar vooral om alles te kunnen doorzien, te doorschouwen. U ziet hier dus, hoe zij met bijzondere geestesgaven toegerust zijn.

En dat omvat een geweldig terrein, want vers 6 eindigt met: *"vol van ogen van voren en van achteren"*. Zij schouwen dus en hebben inzicht in de toekomst. Maar zij overzien ook duidelijk het verleden. Zo ziet u, hoe deze schare van overwinnaars toegerust is door de Heilige Geest met bijzondere geestesgaven.

Daar hebben wij hier nog maar een voorproefje van. Want ook nu heeft de Gemeente een profetische blik, althans dat behoort zo te zijn. Hoe leren wij juist uit het verleden, vanaf de schepping, dat het een verband is.

Zij hebben dus niet alleen ogen, die naar voren gericht zijn in de toekomst, maar ook naar achteren in het verleden. En in vers 8 lezen wij: *"en waren rondom en van binnen vol ogen"*. Zij hebben niet alleen ogen, die naar voren en die naar achteren schouwen, maar ook rondom; zij zien dus naar alle kanten en niets ontgaat hun oog.

Daarom zijn dit de machtige werktuigen van God, waardoor God Zijn schepping gaat bevrijden. Dat is de roeping van de Gemeente. En daarmee is het nog niet klaar, want zij: *"en van binnen vol ogen"*.

Dat betekent, dat zij niet alleen van alles aan de buitenzijde schouwen, maar zij doorschouwen en zien het innerlijke, het wezen van alles. En wij begrijpen, dat zij dit niet uit zichzelf hebben. Maar het is Goddelijke volmacht. Want het is eigenlijk het oog van God, dat alles doorschouwt.

Ja, zij zijn immers zonen van de levende God en hun Heer en Hoofd is Jezus, de Christus der Schriften, wiens Lichaam zij zijn, want de Gemeente der eerstelingen is immers het Lichaam van de Heer Jezus. En hoe wordt Hij beschreven in Openb. 5:6. *"En ik zag in het midden van de troon en van de vier levende wezens en te midden der oudsten een lam staan, als geslacht, met zeven horens en zeven ogen"*.

Hun Hoofd heeft zeven ogen en zeven is weer het getal van totaliteit, van volheid. Want voor die ogen van hun Heer is niets verborgen.

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Hij is immers het Woord van God voor Wie alles naakt en openbaar is, waarvan de profeet zegt in het Oude Testament in Zach. 4:10b. *“Deze zeven zijn de ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen”.*

En waar hun Hoofd en Heer die bezit, bezit het Lichaam het ook en vooral die leden van het Lichaam, die handelend en actief moeten optreden. Het zijn dus die vier levende wezens, die werkzaam moeten gaan worden, omdat het Hoofd ziet en de Geest toerust en zij moeten het slechts uitvoeren.

Wij weten, wil men een werk goed kunnen verrichten, dan moet men goed kunnen zien. En daarom zijn deze vier levende wezens - dat zijn die vier scharen van tienduizend tienduizenden, de Gemeente van eerstelingen - met de geestesgaven toegerust, zodat zij hun werk volmaakt kunnen uitvoeren en handelend kunnen optreden, doordat zij zijn toegerust met ogen die alles doorzien en doorschouwen, zowel in de toekomst als in het verleden. En zo doorschouwen zij het innerlijke van alle wezens en alle dingen.

En gelooft u maar, dat de eerste mens Adam daar al iets van had; maar door de zonde is het van hem weggenomen. Heeft u nooit gelezen, welke geestesgaven Adam had, voordat hij in zonde viel? In Gen. 2:19-20 lezen wij: *“En de Here God formeerde uit de aardbodem al het gedierte des velds en al het gevogelte des hemels. Ook bracht Hij het tot de mens, om te zien hoe deze het noemen zou; en zoals de mens elk levend wezen noemen zou, zo zou het heten. En de mens gaf namen aan al het vee, aan het gevogelte des hemels en aan al het gedierte des velds, maar voor zichzelf vond hij geen hulp, die bij hem paste”.*

Dat was maar niet een kinderspelletje, dat God Adam een beetje bezig hield. En Adam maar zo eens voor de aardigheid een bepaalde naam bedacht, want met dergelijke onzin houdt God zich niet bezig. Voor God betekent een naam, die het wezen van de persoon verklaart. En Hij bracht alle dieren tot Adam en deze had ogen, die direct het karakter en de eigenschappen van alle dieren doorschouwden en daarom kon hij dat dier een naam geven, die precies bij hem hoorde.

Maar nu hebben wij te doen met de nieuwe mens Jezus, de Christus der Schriften en Zijn Lichaam, wat de nieuwe schepping is. En hoe wonderbaar de Gemeente, Zijn Lichaam, toegerust is met geestesgaven.

Maar dan zijn wij er nog niet, want die ogen zijn tevens het zinnebeeld van geweldige intelligentie. De meeste mensen hebben wel ogen, maar zien niet. Want zij zien slechts het beeld aan de buitenkant, zij zien wat voor ogen is. Ja, zo staat het in de Schrift. Maar als men werkelijk ogen heeft, die zien, dan ontvangt men daardoor wetenschap op Goddelijk vlak, de hoogste intelligentie, de Goddelijke wijsheid.

Vandaar dat de apostel Paulus dit bidt voor de Gemeente, opdat zij ogen krijgen om te zien. Waarvoor? Dat zegt Ef. 1:16b-18a. *“u gedenkende bij mijn gebeden, opdat de God van de Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest (het zijn dus Geestesgaven, Goddelijke genade gaven) van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen uws harten”.*

Dat zij verlichte ogen des harten krijgen wil zeggen, dat zij innerlijk inzicht krijgen. En als zij dat hebben, komen zij tot de hoogste wetenschap. En vers 18 zegt verder: *“zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt (dat is één), hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heidenen (dat is twee), en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven”.* (dat is drie)

Wat een wetenschap! Ja, de verheerlijkte Gemeente, die straks opgenomen wordt en in het bijzonder dat actieve deel ervan, wordt toegerust met deze Geestesgaven, om het werkzame Lichaam te worden van de Heer Jezus en van God. Dat is totaal wat anders dan een theologische school doorlopen!

Paulus had toch echt wel een heel goede theologische school doorlopen aan de voeten van Gamaliël; hij had de beste docent, want Gamaliël was een echte Schriftgeleerde en een echte kenner, aan wiens voeten Saulus zijn grondige studie ontvangen had. Maar wat zegt Paulus dan in Fil. 3:8. *“Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen”.*

**Bijbelstudie Centrum: deel 5 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Dan is er nog iets, wat ook bij hun taak behoort. Zij moesten niet alleen alles kunnen zien en de hoogste wetenschap bezitten om alles te doorschouwen, maar ook elk bevel van het Hoofd, Christus, ogenblikkelijk en zonder enig aarzelen kunnen uitvoeren. Daarvoor wil de Heer ons nu klaar maken. Zo zien wij, dat onmiddellijke gehoorzaamheid ook een groot iets is, als wij ons stellen in de dienst van Hem.

Vers 8 van Openb. 4 zegt ons ook nog: *“En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels”*. De vleugel is hier het zinnebeeld van snelheid. Zij zijn dus niet alleen met Geestesgaven toegerust en dat zij alles kunnen doorzien en weten, zodat zij hun werk ten volle kunnen uitvoeren, maar zij bezitten daartoe de kracht om met snelheid elk bevel van het Hoofd vanuit de Troon, uit te voeren. En hoe actief zij zijn, staat er direct achter: *“en zij hebben dag noch nacht rust”*.

Dat zijn dus werkzame leden! Hiermede is dus wel duidelijk wat die ogen en die vleugels hebben te betekenen. Dat zijn de Geestesgaven en krachten, waarmede zij uitgerust zijn; zij worden nu klaargemaakt voor die geweldige dienst en taak.

De volgende keer gaan we nog dieper in op wat de zinnebeelden van deze vier banieren of vier vaandels betekenen in verband met de vier levende wezens en welke groep van gelovigen daartoe kan behoren.

Tot zover, volgend keer gaan we hier mee verder.
De Heer Zegene u.

Amen

